

ARG. 3.

MINNEAPOLIS, MINN., DEN 1 OKTOBER 1917.

NO 15.

Revolutionär taktik.

Av Ragnar Johanson.

Den stora sträjken inom skogsindustrien i de västra staterna har nu inträtt i ett nytt skede.

Efter månader av en hårdnackad strid, under vilken den mest glänsande solidaritet har presterats har fronten ändrats. Trots lögnhistorier från arbetsgivarnas köpta tidningar fortgår sträjken om än förändrad till sitt utseende. Sträjken är i kort överflyttad till arbetsplatsen.

Mången står nog ännu undrande inför spörsmålet, varför ej arbetarna redan vunnit de villkor som uppsatts, och torde några förklaringar vara på sin plats.

Efter några månaders intensiv agitation inom skogsskampar och sågverk bröt sträjken ut spontant först i östra Washington, Montana och Idaho, därefter spred den sig ned till kusten, där arbetet nedlades den 16 juli. Följden vart en fullkomlig lamslagning av industrien i de tre staterna och delvis även i Oregon.

Alla möjliga medel användes emot arbetarna, våld och fängelse, lögn och beskyllningar utan all grund. Detta medförde endast ett resultat, sammanhållningen blev obrottslig.

Under denna tid har faktiskt arbetarna inom skogsindustrien lyckats utföra mera än F. of L. utfört under hela sin existens.

De synpunkter ifråga om stridsföring som av I. W. W. framhållits under de tolv år som gått togo sig här för första gången sitt uttryck inom skogsindustrien. Solidariska gingo arbetarna ut och stå ännu med samma obrutna front som när striden började.

Om orsaker skola sökas, varför ej villkoren bifallits, får den största tyngden läggas på A. F. of L. med sin så vanliga taktikföring.

Det är i första hand, det organiserade sträjbryteriet från deras sida som varit orsaken till att arbetarna ännu äro på sträjk.

Vid de försök som gjorts att väcka en överenskommelse mellan arbetare och arbetsgivare ha de senares trogna vasaller A. F. of L. gått arbetsgivarnas ärenden, men hindrats att helt bryta sträjken genom den makt som I. W. W. hade inom industrien.

Vid sträjken början voro arbetarna brännmärkta med namn och beskyllningar av värsta slag, men varefter tiden gick lärde man sig inse att här var allvar bakom handlingen och man började att diskutera huvudvillkoret för sträjken beläggande, åttatimmarsdagen.

Resultatet blev att denna påyrkades från guvernören av Washington och därmed kan den i princip sägas vara vunnin. Inte därför att vi väntat på hans utslag eller hjälp. Nej, visst inte! Han har i detta fall ingen som helst makt att indriva sina önskingar. Men han var pressad att erkänna att den strid som försiggick hade varit så förlamande, och med vetskap om I. W. W.'s solidaritet, så utsigtslös att kunna biläggas utan att villkoren fylldes, att han tvingats att intaga ståndpunkt för arbetarna.

Under hela denna tid stodo lederna obrutna, med undantag av de få platser där "avtal" hade ingåtts mellan A. F. of L. och sågverksägare.

Sträjken drog på detta sätt ut på tiden och frågan började diskuteras inom I. W. W. att förändra front.

Först var det då tanken på möjligheten att hålla lederna samman; detta vart en alltigenom ekonomisk sida av saken. Sträjken kostade pengar, med underhållandet av hundratals picket-campar, vilkas arbete som sträjkvakter var absolut nödvändigt. Samtidigt voro de många familjerna vid sågverken i behov av understöd. Inkomsterna voro begränsade från organisationens sida och meningslösheten att dra ut denna gamla form av svältsträjk låg i öppen dag. Ett relaterande av saker som tilldragit sig på platser där jag gjorde besök under min vistelse därute skulle vara nog så intressant men måste utlämnas i detta sammanhang.

Nog av, frågan utlades till omröstning och resulterade i icke ett avkallande av sträjken men en formförändring av dess uttryck.

Arbetsgivarna ha som bekant en järnhård organisation kallad "The Lumber Men's Protective Association of the Pacific Northwest." En liten grupp regerar där med järnhand, och höga böter äro ålagda dem som bryta de överenskommelser som ingåtts emellan dem själva. Om nu arbetarna skulle lyckas, genom målmedveten taktik, söka att göra det, som arbetsgivarna så ofta försöka emot oss, bryta upp dem inifrån. Vad mer? Senast dagars tilldragelser ha visat att de lyckats.

Den ena arbetsplatsen efter den andra har gått in på åttatimmarsdagen, väl inseende att profit endast kan vinnas genom arbetets

(Forts. å sida 3.)

Krigsprofil

Washington den 21 aug.—Följande enorma summor utgåra krigsprofit för 1916, för tolv olika trustar som tillvärtat krigsförnödenheter.

Det är beräknat att profiten i år blir ännu större.

United States Steel Corporation—\$207,945,953.

Bethlehem Steel Corporation—\$53,715,041.

Anaconda Copper Mining Co.—\$39,087,187.

Utah Copper Co.—\$32,174,480.

American Smelting and Refining Company—\$11,158,084.

E. I. du Pont de Nemours & Co.—\$76,581,729.

General Chemical Co.—\$9,700,191.

Central Leather Co.—\$12,016,397.

American Sugar Refining Co.—\$4,211,408.

Republic Iron and Steel Company—\$11,687,863.

Skall I. W. W. krossas?

TILL ALLA MEDLEMMAR AV I. W. W.

Klasskamrater:—

Alla tecken synes tyda på, att inom den närmaste framtiden vår organisation kommer att stå inför den värsta kris vi någonsin prövat!

Försök kommer att göras, och vi må tillägga, ha redan gjorts för att undertrycka all rörelsefrihet inom I. W. W. Den nyligen av myndigheterna företagna razzian och konfiskeringen av I. W. W. över hela landet var, — som det nu synes — vidtagen för att bräcka de stora sträjken inom gruv- och skogsindustrierna i Västern, och som slutmål att totalt krossa I. W. W. — att pressa oss ner med kall lag!

Federal Grand Jury, som nu ha sammanträd i Chicago för att undersöka vår organisation komier att avsluta sitt sammanträde mycket snart, och, om man får tro kapitalisttidningarna, kommer att föra fram åtal mot hundratals aktiva medlemmar inom I. W. W. Vad de komma att basera sina anklagelser på kan endast tillnärmelsevis bedömmas i samband med tilldragelsen i Fresno, Cal., där femton av våra klasskamrater blivit arresterade och åtalade för upprorspropaganda. Anklagelserna äro grundade på en del av vår litteratur som vi utgivit, synbarligen på I. W. W. sångbok, och brochyren "Sabotage". Det kan därför med skäl antagas att Federal Grand Jury, här i Chicago, då de ej kunna finna någonting i våra protokoll och handlingar att bygga åtal på, kommer att använda samma taktik som använts i Fresno, och basera sina anklagelser vad dessa nu än blir (om några alls) på vår litteratur.

Nu reser sig den viktigaste frågan, vad skola vi göra för att bevaka intressena av medlemmar som redan äro åtalade, — såsom i Fresno, — och för dem som möjligen komma att bli det, samt för organisationen såsom ett helt?

Huvudkvarteret har tagit första steget för att bilda en "General Defence Committee". På denna kommer att tjänstgöra endast dugliga medlemmar som har erfarenhet i dylikt försvarsarbete. De bästa möjliga förmågor komma att utväljas, för att skydda allas intressen.

Huvudkontoret har också hänskjutit till General Executive Board för dess beslut, en motion om att utfärda ett frivilligt (voluntary) stämp å femtio cents för Allmänna försvarsfonden.

Huvudkontoret önskar särskilt påpeka nödvändigheten av samarbete i detta fall där det gäller försvar av våra medlemmar, vilkas frihet stå i fara när den lägges i händerna på partiska jurys.

Därför uppmana vi alla Industriella Unions och deras brancher — Rekruteringunions, — ja, alla delar av I. W. W. att fortast möjligt bilda lokala försvarskommittéer för att arbeta tillsammans med och handla gemensamt med "General Defence Committee" med högkvarter i Chicago.

Alla förberedande planer bör läggas ut nu och åtgärder vidtagna för att bilda dessa lokalkommittéer genast, så att de bli i tillfälle att hjälpa till i den stormvindskampanj som kanske blir nödvändig för att försvara våra medlemmar mot de orättvisa angreppen från arbetsgivareklassen.

Utom de femton kamrater som nu stå åtalade i Fresno, för uppror, och vilkas försvar måste drivas med största kraft, få vi också motse möjligheten, att många, många andra av våra mest aktiva och verksamma medlemmar bli underkastade samma öde.

Beredskap, synes vara mottot hos våra fiender just nu. Låt oss göra det till vår lösen, och bereda oss genast, utan uppskov för att kunna möta och komma över vilken situation som än må dyka upp i framtiden.

Klasskamrater! Saken är klar; edra plikter lika enkla, — medlemmar av eder klass äro i fara, — medlemmar av er egen organisation, motser långa tider av fängelse i kapitalismens kassestämmer! Det finnes bara ett svar på denna utmaning från utsugarklassen vilken försöker att bortdömma våra medlemmar och förstöra vår organisation, — och det är: att var endå man rusar till undsättning, — att strida en strid på livet för de principer på vilka vi tro.

Ert svar på denna maning kommer edast att mätas efter det understöd ni kommer att giva edra klasskamrater! Till värtet alltså!

Planera på bästa sätt, organisera eder lokalkommittéer för samarbete med Huvudkommittén, och när ropet om ekonomisk hjälp höres, var då färdig och villig att giva mesta möjliga för att hjälpa Edra egna klasskamrater till solljus och frihet än en gång, men också för att skydda organisationen som är ert skydd, och på vilkas principer ni lita, och som står för Industriell Frihet; där alla arbetare i världen skola bli fria, för första gången sedan tidens begynnelse.

Med de bästa önskingar är jag

Eder för Industriell Frihet

(Signed) WM. D. HAYWOOD,

General sekreterare-kassör.

HETT!

General Sheridan sade: "Krig är helvetet!" Den varma platsen skulle alltså vara i Europa. Nu, när Amerika skall gå till Europa för demokratin, blir den logiska följden att demokratin har gått åt helvete! Det ser nästan så ut!

VI BARA FRÅGAR...

Om arbetarnas löner äro utbetalade av förtjänsten från de produkter de tillverka, är det arbetsgivarna som betala dessa löner, eller är det arbetarna som betala sig själva?

(Ind. Work.)

"DULINGEN."

Ett minne av Fra Diavolo.

Det var under den stora skogssträjken. I en liten avkrok av världen lågo två sågverk vars arbetare också gingo med i sträjken. Platsen låg på en slätt omgiven av höga bergryggar på alla sidor. Kampen fördes här lika bittert som på någon annan plats. En del ivriga och tränga att vinna, att hålla ut, andra, vecka i knäna och med gångjärn i ryggen.

Det fanns en krog på platsen och det var där jag träffade "Dulingen". Varför han kallades så kom man snart underfund med. Han hade ett egendomligt talesätt som var orsaken därtill.

Han var personligt en värlig typ för en utsläpav slav. Skogsarbetarens hårda lott stod intryckt på hela hans person, den magra framåtlutande gestalten, med armar krokiga av reumatism och hårt arbete.

Hans gång var osäker och vacklande även då han var nykter, och han famlade alltid efter stöd, av fruktan att falla.

Hans ögon voro röda och ansträngda men det var alltid i dem ett uttryck av humor, som åter speglade sig i hela det färdade ansiktet med den uppstående näsan och de borstiga mustascher.

"Dulingen" var gammal på platsen. Någon gång för länge sedan, hade han ägt en välkött farm i närheten, tillsammans med sin bror. Vid broderns död hade släkten fodrat ögonblicklig återbetalning av hans andel, detta hade harmat "Dulingen" så djupt att han sålde rasket och söp upp återstoden — — —

Nu hade han arbetat för många, långa år i det rika skogskompaniets tjänst, och med regelbundna mellanrum kommit in från skogen och supit upp sin förtjänst.

Vid detta tillfälle hade han emellertid "tagit sig fritt" med resten, d. v. s. gått ut på sträjk för bättre förhållanden.

"Vi ska" sticka ihop, vet du", brukade han säga.

VARA BARN.

Våra barn skall ej leva i gränder i dystra och ruckliga hus, dit solen så sällan sänder sitt varma och smekande ljus. Våra barn skall ej blekas om kinden

och mattas i ögonens glans, när våren sjunger i vinden som tråder i solen sin dans.

Våra barn äro för rara och fina att tyna i svält och i nöd. De borde som hälsan skina, som rosen daggrisk och röd. Våra barn skall ha mycken föda ty livet så krävde och bjöd, och äta sig starka och röda om kinden av mjölk och bröd.

Våra barn av fattiga fäder gå klädda i trasor som skarn, men nej, de skall klädas i kläder och bli till små prydliga barn. Ty ej är det skam att födas i grundhus till usel lott, men låta de små förödas är större än största brott.

Victor Arendorff.

Han hade de löjligaste benämningar på alla personer beroende på i vilken del av landet de voro födda.

"Nu kommer den djåkla Stockholmar'n vet du, nu ska' vi 'bita' honom på femkort. Kom hit 'dretlänning'."

"Dulingen" tyckte om att spela femkort när han vann förstas.

"Ja, ja, hade edukation i gamla landet, vet du, men ja' kan inte putta upp nåe argument på swedish, vet du! Men nu ska' ja' fola dej på femkort" sa' Dulingen. I laget var också en dansk och han förstod, men kunde ej tala svenska.

"Tak unajtet stets" hi don't understand swid, vet du."

"Ja, men då ska' du också tala engelska!"

"Sutteli."

Nu förlora Dulingen, då svor han: "Vill du vara beskedli å ta en genuajn notion å gå å' hänga dej själv, du!"

Men vann han, då skrattade han med hela kroppen.

"Ge' mej en sup på knallen, du! Ja bet honom, vet du."

"Nej, Duling, du får inget brännvin nu."

"Gå å' lägg dej, du å' sjuk vet du," svarade Dulingen. — — —

Dagarna gingo alla lika för "Dulingen" som de andra, han gick emellan krogdisken och sin sång en trappa upp.

En dag gick han ner för att se på pojkarna som högg ved nere vid floden. Han hade en flaska i bakfickan, men det gick för fort i utförsbacken och han föll. Han kunde inte resa sig, men fick hjälp av de andra.

"Kom nu får ni en sup, ja, bjuder, vet du."

Men han var den flitigaste med flaskan och slutligen somnade han i solskenet.

Efter mycket besvär blev han väckt och hemsläpad.

Sista gången jag såg "Dulingen" tog han mig i handen.

"Vi ska' slå pat" sa han. Ännu svälter vi inte, vet du. Å inte går vi tebaks förrän vi vinner! Näj, vi ska' sticka tesammans, vet du! Men du ska' ta en notion å gå å' hänga dej själv!"

Han var en av de många som fullkomligt bräckts ner av det förlavande arbetet i skogarna.

Han hade dålig karaktär, säger någon, han söp ju upp vad han förtjänade!

Ja, men den som arbetar är in och är ut i skogen och tillbringar sin fritid i de usla baracker som användes till bostäder, får inte någon stark karaktär. "Dulingen" är en av den gamla stammens "lumberbeasts", men han förstod den nyare tidens krav. "Vi ska' sticka tesammans å stå pat, vet du! De ä' enda vägen! Sutteli!"

Det finnes många sådana som "Dulingen" i västerns skogar, som efter ett förfelat liv ändå har manlighet nog att fatta, att förädarnas tillvaro är föraktlig, även om de ej äro förfallna eller för-supna. Och det är därför "Dulingen" får dessa rader.

An official organ for the Scandinavian branch of the Industrial Workers of the World. Published semi-monthly.

Published and controlled by the Scandinavian Propaganda League, Minneapolis, Minn.

Prenumerationspris: Helt år 75 cents. Lösnummer 5 cents. Återförläggare redovisa med 2½ cents.

Yearly subscription 75 cents, ½ year 40 cents, single copies 5 cents. Bundle orders, pr. copy, 2½ cents.

Tidningen utkommer den 1 och 15 i varje månad.

Tidningen redigeras och utgives av en kommitté.

Entered as Second Class Matter at Post Office, Minneapolis, Minn.

Wm. D. HAYWOOD, Gen. Secy.-Treas.
1001 W. Madison St., Chicago, Ill.

GENERAL EXECUTIVE BOARD
F. H. Little, Francis Miller, C. L. Lambert, Richard Brazier
and William Wiertola.

Generalsträjk i Australien

ALLA INDUSTRIER FULLKOMLIGT LAMSLAGNA PÅ GRUND AV EN OMFATTANDE GENERALSTRÄJK FÖR-
ORSAKAD AV ETT NYTT FÖRSÖK FRÅN MYNDIGHETER-
NAS SIDA ATT UNDERTRYCKA I. W. W.

ÄVEN SOLDATERNA DELTAGA! DE GÅ I UNIFORM PÅ
GATORNA OCH SÄLJA I. W. W. — OCH ANDRA ARBE-
TARTIDNINGAR. DET LJUSNAR!

Från redaktionen.

Allarm skulle nu vara död, eller åtminstone undertryckt — så trodde man åtminstone. Som vi ser, kamrater, lever den ännu, och kommer att göra så i fortsättningen. Red. komm. sände ett telegram omedelbart efter red. Ahlteen's häktning, till Seattle för under-
tecknad. Min turné måste därför avbrytas för tillfället. Tidningen måste ut, och gör lika stor agitation som någonsin en agitator kan utföra, och är det därför med förhoppning om ökat kamratligt förtroende som detta nummer överlämnas i edra händer.

Låt vårt svar på förföljelserna bli en uppräckning av lederna närmare vår organisation och vårt språkorgan Allarm.

Det är med denna förhoppning, och med vetskap om vad som kan bli gjort om alla lägga skuldran till som jag sänder min kamrathälsning.

Eder för ekonomisk frihet!

Ragnar Johanson.

Vem betalar.

Det är anmärkningsvärt så stort utrymme de radikala och socialistiska tidningarna giva åt agitationen att få kapitalistklassen att bära den största bördan av krigsomkostnaderna! Liksom om kapitalismen skulle kunna underhålla rågonting?

Den klassen producerar ingenting som kan vara till nytta vare sig här i Förenta staterna eller på slagfältet.

Om än kapitalisterna synbarligen skulle betala varenda dollar, nödvändig för att fortsätta det nu pågående krig kan detta endast göras med de värden som de stulit från arbetarna!

Antingen det nu sker direkt eller indirekt, arbetarna har alltid, och kommer alltid att få beala; självklart därför att ingen annan än just de framskapa rikedomarna.

I vanligaste fall erhåller slaven inom industrierna för sin del endast tillräckligt för att han nått och jämt skall kunna klara sig, och därmed bli istånd att fortsätta att producera och dessutom fortplana sig, så att den framtida slavmarknaden skall vara rikligt försedd med arbetskraft.

Överskottet inom industrierna kallas som bekant mervärde eller profit och tillfaller arbetsköparna, därför att de, på grund av den privata eganderätten av industrierna, ha i sin makt att tvinga arbetarna att avstå lejonparten av förmögenheterna skapade av dem själva.

Den som i verkligheten betalar för såväl kriget, som också allt annat under den kapitalistiska regimen är arbetarna de, och endast de betala därför att de, och endast de framskapa värdet.

När kapitalismen synes betala, gör den det på samma sätt som när strättrövare betala, — med stulna pengar.

Det är med detta fakta för ögonen som den dyrbara ironien av kapitalismen framträder.

När arbetarna i guldgruvorna går på sträjk, t. ex. är såväl sträjkbrytarna som tager deras arbete ifrån dem som också de beväpnade vaktbanditerna som slår sönder deras skallar, betalda av det guld som deras offer producerat.

De förmögenheter som skapats av arbetet, användes i tusen, ja, miljontals dollars, för att förfölja och förtrycka arbetarna. Rikedomarna användes till att krossa sitt upphov, — produkten av arbetet användes för att tillintetgöra dem som producerat!

De väpnade banditer och skurkar som kallas "gunmen" är klädda, födda, transporterade och härbärgerade på den profit som arbetarna framskapat — och vilken arbetsköparna stulit!

När arbetarna organiserat sig för att neka vidare underhåll åt kapitalismen, då kommer också de utvägar att automatiskt stängas, som nu gör det möjligt för utsugarna att använda arbetets frukter, för tillintetgörande av dessas verkliga skapare.

Det är ingen instinktiv makt som kapitalismen i dag besitter, utan en makt given dem av arbetarna i deras oförstånd, och ignorans.

Kapitalismens makt vilar på arbetarklassens brist av organisation.

När arbetarna medvetet upphöra att ge arbetets frukter och därmed skapande makt åt kapitalismen — ja, då är kapitalismen maktlös.

Civilliserad krigsföring.

Ingenting ljuder så löjligt i min öron som det populära talet om civiliserade krigsmetoder. Vilken nation har under krigstid varit civiliserad och vilket krig har någonsin varit civilisatoriskt? Detta råa och lömska slaktande av människor har varit lika grymt och osympatiskt under dessa och andra former. Målet är detsamma oavsett vilket medel man har tillgripit. Den lilla stålbeant-lade gevärskulan har avlossats i avsikt att träffa motståndarens hjärta och döda honom; den fruktansvärda karteschens som avskjutits ur kanonpipen har haft samma mål i ännu högre grad, och den hemiska gasen, som likt en molnvägg rullar fram över marken, och skrämmar djuren, vilka under väldiga jämmerskrien gräva sig ned i den blodiga jorden, uppnår den fientliga hären och plockar man efter man under ouphörliga hostningar och kval in i dödens ro, det är blott en mera fulländad form av krigföring,

Kamrater.

Carl Ahlteen's mål påropades den 24de sept. och blev rättegångens uppskjuten på obestämd tid.

Vi ha försäkrat oss om advokaten Geo. Siegel att föra kamrat Ahlteen's talan. Denna advokat är välkänd först och främst såsom ordförande i den undersökningskommitté som i våras var tillsatt av stadslegislaturen för att granska I. W. W. Hans opartiska utövande av den syssla såväl som hans kamp emot den s. k. anti-syndikalistlagen och även den lag under vilken kamrat Ahlteen nu är åtalad, tro vi bestämt visar han på att han är den bästa som i detta fall kan anskaffas.

Han är mycket intresserad i att bevisa det orimliga i dessa "lagar". Han är själv medlem av statslegislaturen, alltså "lagmakare" och "lagvrängare" i en person.

Han har hanhaft alla rättegångar för No. 400 under sommaren och har ännu ej förlorat en "case".

Så nog blir det lagligt försvar alltid. Men det kostar naturligtvis pengar!

Vi tycka ej om att bedja er därom, men vi är tvungna! Därför, kort och gott: Sänd in alla bidrag ni kunna, mycket eller litet, kom ihåg att detta är ett ytterst kinkigt fall, en förvanskad översättning från svenska till engelska av en artikel i Allarm för den 15 juni under rubrik: "Trust-välde och statstro".

Fälles Ahlteen är alla möjligheter öppna för att man söker att stoppa Allarm. Och det har Allarm's expedition och dito t. f. redaktör gett sig s. k. f-n på att det skall inte lyckas.

Är det er uppfattning också kamrater?

Om så — hjälp oss! Sänd alla medel till Workers Council, adr. Box 179, eller också 11½ Western Ave, Minneapolis, Minn.

Det var alls icke det tyska folkets frihet som kriget gällde. Ty ingen vill att ett folk skall vara fritt. Icke ens folket självt. Men tyska industrien hade innan kriget utbröt gjort väldiga framsteg och hotade att gå segrande ut ur tävlingen med de andra länderna och detta retade dessa länders världsliga herrar. Så hade vi inom det vetenskapliga området en Hæckel, Ostwald, m. fl. andra. I Tyskland stod det Monistiska förbundets vagga som hotade att med sin höga och förnuftsleniga program vinna fotfäste över hela den civiliserade världen. Det blev det bildade folks vetenskapliga uppfattning, frigjord från kyrkans vidskepelse, dogmer och intolerans. Där voro de musika-

liska mästarnas, som med sina utomordentligt sköna konstverk voro farliga medtävlare med de himmelska änglarna. Och där fanns hela den mäktiga hären av filosofer och tänkare: Hegel, Goethe, Hartman, Kanst, Schopenhaur, Stirner och Nietzsche, vilka inom sina hjärnors mäktiga kvarnstenarsöndermala alla gamla vilseförande dogmer och uppfattningar och därför vill den religiösa världen krossa detta land.

Denna tanke bestyrktes senare av en kyrkans tjänare, vilken påstod rent ut, att det är det religiösa folks plikt med alla mak-
er bjuda till i förgörandet av det fritänkande Tyskland.

De ha givit denna sin strävan namnet frihet, men vi känna icke igen denna frihet. Då Ryssland, strax efter den första omvälvningen, ännu skakades av uppror i så gott som alla landsdelar, enär det vakna folket genast insåg, att det vunna framsteget, som blott bestod i tsarens abdikering, lämnade rum för andra despoter med en ringa uttjänning av de politiska rättigheterna, icke garanterade det en varaktig befrielse som måste vara baserad på den ekonomiska jämställdheten, då stego de allierade makterna in och med alla tillbuds stående medel sökte kväva denna upprorsglöd.

Den grunda tankegång som här ådagalagts är i sin lindrigaste form ytterst löjlig. Det påstods att de radikala tjänstgjorde som kajsar Wilhelms lakejer, sprungit hans ärenden, gjorde hans befallningar. Samma beskylldning som framkastats mot oss här i landet.

Men vi känna de radikala elementen så pass väl, att hur stort än sedan kajsarens inflytande är inför dem har det ingen betydelse, ingen alls.

Antag att Tyskland i politiskt hänseende var efter sin tid. Vad betydelse har då politiken? Dess ekonomiska sfär var icke mera tryckande än de andra ländernas och denna endast talar i makt-språk.

Detta land var långt framom de andra med sin filosofi och vetenskap.

När man nu hör så mycket tal om civilisation och humanitet, vilken närmast tycks ligga i kajsarens bortskaffande, liksom kungarnas. Varför föregår man ej med goda exempel? Varför av-sätta de inte själva sina kungar? De bortskaffade den jämförelsevis självständiga grekiske regenten; men han hade knappast hunnit avstiga sin tron förrän en annan mera förmämlig för deras sak klev upp. Vad värde för framtiden hade nu hela detta upptåg?

Så förhåller det sig med målen och så är även förhållandet med de civiliserade metoderna. Kunna endast uppfinningarna göras, nog brukas de alltid.

Vi ha hört de rörande jeremiderna från England om luftskeppattackerna där, men samtidigt har i parlamentet skritits om, att för varje bomb som fallit över de engelska städerna ha tio kastats över tyska städer. Då ha alla tyckt, att det är som det borde vara. Ingen har våldsammare brännmärkt Tyskland för sitt begär efter världsherravälde än Lloyd George, men likväl kan den store humbugen avsluta sitt berömda tal, nyligen hållet i parlamentet, med orden: "Efter kriget skall det bli som det var före det. Britannia skall härska över vägen".

Vad intresse innehar dessa båda nationers häjdslösa maktbegär för arbetarklassen? Detta, endast är det stora mänsklighetens mål det grundfalska och hycklande England kämpar för.

Här står Tyskland framom England, och även ett annat heligt land, att det aldrig utåt klätt sina nedriga handlingar i de stora idealens täcka mantlar.

Jag står minst av alla för Tyskland; men för sanning och rättvisa även mot mina fiender. Man måste försöka se omständigheterna, som driva fram alla handlingar och undersöka innan man dömer.

W. E. H.

Hur länge än - - -

Med otrolig våldsamt rasar reaktionen, i patriotismens heliga namn. Naturligtvis går stormen våldsammast över de organisationer och individer som våga behålla sunt förnuft och reflektionsförmåga.

Synnerligen stor omsorg har man visat i att söka utrota I. W. W., såsom varande den mest förhatliga organisationen.

Det förvånar oss inte. Det är snarare ett utmärkt betyg och vittnesord om att våra idéer, vår agitation är av det slag en revolutionär organisation bör vara för att göra rätt för namnen. Vår aktion, är farligare än allt tal, alla resolutioner och protester, och vår uppfattning om samhället och staten i sitt nuvarande skick har hittills visat sig riklig. Det är med ett leende vi tar del av olika radikal- och arbetartidningar och grupper, som med andan i halsen, framstötta sin barnsliga tro på "konstitutionen" — "konstitutionen" — "!"

Medan denna samma konstitutions-vaktare, jaga dem med klubbor, revolverar, gevär och fångelser. Hur länge än — innan folket skall använda sig av sin "konstitutionella rätt" att göra revolution?

Ryssland hade ingen sådan rätt; inte heller något land, där revolutionens vågor ränsat luften vid olika historiska tidevarv.

Hur länge än — innan det mänskliga självförsvaret, skall tala? Det kommer, det vet vi — och de på andra sidan känna det, därför denna vansinniga jakt, efter tankens och handlingens representater.

Varför?

Vi ha många gånger fördömt och beklagat oss över den behandling vi rönt från arbetsgivare och statsliga auktoriteter, från den pösiga poliskonstapeln upp till regeringarnas hemliga spioner.

Om vi ser yttligt på saken förefaller det som det vore ett utslag av deras vilja att visa sin makt och auktoritet. Vid närmare undersökning finna vi dock att det är ej på grund av sin makt de göra detta, det är i stället ett bevis på svaghet, en sista ansträngning, att återställa sin makt.

Vi finna då att så länge arbetarna är oorganiserade förekomma dessa brutala handlingar sällan eller aldrig, utan först när arbetarna börjar att organisera sig i en för rådande omständigheter ändamålsenlig och praktisk organisation, då ändras taktiken och det grova artilleriet kommer nu till användning. I den grad organisationerna å båda sidor tillväxer i styrka allt oftare och oftare förekomma dessa våldshandlingar gent emot arbetarna och deras organisationer. — Klasskampen skärpes. Allt skarpare och skarpare drages linjerna, det är krig på liv och död, ej mellan geografiska nationer utan mellan de enda två verkliga antagonisterna som någonsin existerat, och som kommer att existera tills den ena parten för all tid omöjliggjorts.

Till dessa skarpt dragna linjer ha vi nu kommit. Det privatkapitalistiska systemet har så att säga nått kulmen av sin makt, utvecklingen går dock framåt, det är därför en ren omöjlighet för denna makt — privatkapitalismen — att kunna kvarstanna på denna höjdpunkt, de börjar redan att slutta utifrån, de veta detta. de veta alltså vad som är orsak till detta, den maktfaktor som gjort rätten till allt stridig för dem. Från denna stund veta de att det endast gäller strid. Det är ett historiskt faktum att ej ett enda samhällssystem eller ordning lämnat plats för något nytt utan strid, emedan läran om självbevarelsekraften gäller grupper av individer såväl som enskilda.

Om vi nu ser detta låt oss ej längre beklaga oss över den behandling vi röner, utan i stället göra våra leder klara, det duger ej att vara neutral emedan som vi förut nämt att det ej existerar mer än två klasser, den producerande och den intet producerande parasitklassen.

Om striden blir lång och hård och möjligen blodig, det beror på eder som ej tager eder plats i denna sista stora strid för makten, och som en naturlig följd rätten. — Rätten att leva!

Vivis.

EXPEDITIONSMEDELANDEN.

I dessa tider av konfiskering och censurering är det av största vikt att alla kamraterna runt landet står vakt om sin tidning. Bästa hjälpen ni kan ge oss nu, är att upptaga nya prenumeranter, samt redovisa för er hållna lösnnummer regelbundet.

Om ni erhållit en prenumerationskvittobok, Glöm ej att använda den.

Levde f-n, det var just det myndigheterna gjorde den 5te sept. En del prenumerationer blev därför litet försenade i ut-sändningen, men vi hoppas att hava allting ordnat till detta nummer.

Förnya din prenumeration. Vid adressförändring uppgiv både den nya och gamla adressen. Exp.

Glöm ej de sträjkande gruvarbetarna i Butte, och gruvfältet i Arizona.

Reflektioner.

Aningar har tvivelsutan följt alla arbetareföreningars organisationer, föreningsmän i allt socialt framskridande, jämte alla medvetna intellektuella reformagitorer och revolutionärer.

Den öppne, ärlige, klar- och framsynte revolutionären, agitatorn, sörjer djupt i det inre över massornas tanklösa handlingar, som utgår från en kortsynthet han ej förmår avhjälpa. Det är en ren omöjlighet för den individuella tankaren, revolutionären att alltid och under alla förhållanden av- eller tillbakahålla folket från att begå enfaldiga dumdristiska handlingar eller bli bedragna av samvetslösa lyckosökare, självuppsatta, likgiltiga och omdömesfattiga, "ville bli ledare" i arbetarerörelsen och därmed förenade företag, strider, sträcker etc.

Under den följd av år som jag följt med den utveckling som föregått inom olika arbetareorganisationer medföljande sträcker har jag nästan överallt överraskats av en mystisk okunnighet var jag trodde de pösande, med lämnat och således falskt sken, de framstående ljusen i rörelsen har diskuterats för och emot i frågor som alltid varit och förblir av dem olösta. Sällan har vid sträcker något omfattande förarbete utträttats, härmed menas planeringar, beräkningar, i förväg har intet tänkts över vad man förmodligen borde substidiera i fall för exempel den eller den stridsmetoden var eller befanns värdefull, opraktisk, icke gav det tänkta, önskade resultatet, och man befann sig i en dilemma, man hade icke förutsett, kunde således ej förekomma, och man befann sig i ett trängsmål. Bot söktes i regeln med hållandet av ett eller flera extra sammanträden, sträjkmöten, eller skulle någon kommitté genom pratande och gestikulerande av en ren händelse falla på den rätta lösningen. Annars försöktes än ett, än ett annat gammalt beprövat medel t. ex. som i dag den 1sta september 1917, efter att sträjk pågätt sedan den 16 juli först i dag skall allt virke som kommer från sågverk vilka icke underskrivet Allsmäktige Browns patentkontrakt bojkottas. Virke som sågats före sträjkens början kan naturligtvis icke bojkottas. Den vice, allvetande, etc. Brown, i förening med A. F. of L. skall naturligtvis kunna avgöra vilket virke som var sågat före den 16 juli, eljes hade han naturligtvis aldrig blivit smord till president i den ökända plågoföreningen. Tidningen "Seattle Star", har äntligen räddat oss från sömnlösa nätter och samvetsqual genom att just som bojkotten skulle träd i kraft komma med underrättelsen att skeppsvarven allaredan lagt in ett virkesupplag som kommer att räcka för en längre tid, samtidigt som Allsmäktige Brown ger tillkänna att 106 sågverk annamat hans evangelium. Inom en annan förening heter det så vackert att alla äro ledare. Men huru mycket av ledare(?) "Ju flera kockar desto sämre soppa", säger ett välbekant ordspråk. Ledare utan experiens. En sträjk han må nu vara huru enkel eller obetydlig som helst, den för dock med sig ett eller annat olöst problem. Huru gruvligt enfaldigt, okunnigt och barnsligt är det icke att för en arbetare komma upp och förklara sig en ledare, särskilt då det ofta händer att personen icke ens kan leda sig som individ genom svårigheter, som komma i hans väg. Vanligtvis överskattar man sin förmåga eller underskattar man problemets vidlyftighet.

Ledningen av sträcker måste ovillkorligen handhavas av praktiska, intelligenta, aggressiva personer. Ju mer kompetens och experiens sträjkledare i förening med de sträjkandes goda vilja besitta, desto större garanti för stridens lyckliga utgång. Påstå-

endet det "vi äro alla ledare", som tycks vara mycket allmänt inom I. W. W. org., får ej upptagas annat än som endast ett påstående vilket kallar för bevis. Den nu pågående sträcken inom sågverksindustrin ger oss ett mycket bra tillfälle att bedöma enskilda individers förmåga som ledare. Om vi taga en grundlig kännedom om stridens utveckling och äger förmågan att förstå det hela — tror jag att vi måste enas om att I. W. W.'s, hittillsdags visat sig situationen vuxen. Som sträjkledare bra mycket bättre än A. F. of L.'s geni.

Nästan allmänt får man höra uttrycket att professionella agitatorer åstadkomma alla konflikter mellan arbetarne och arbetsgivaren. Att detta är ett falskt påstående är naturligtvis svårt att få den icke reflekterande allmänheten att begripa. Den dagliga pressen, politikern och pressen i förening med arbetsgivaren har sagt så, och då förhåller det sig så. Låt oss se! Antag att några hundra man arbetade på en plats var det bästa samförstånd var rådande, ingen nöd eller elände existerade. Huru vill ni förklara det möjligt för en främling att få dessa arbetare att giva upp det vilket är allaredan till deras fulla belåtenhet. Ingen agitator i världen kan åstadkomma missnöje och sträjk på en plats var ingen ORSAK till missbelåtenhet förefinnes. Arbetsgivarens glupska inhumana begär efter profit är däremot huvudsaken som alstrar konflikter, rebeller, agitatorer, arbetareorganisationer.

—The Ever Green Devil.

Organisera för makt.

Maktspråket talar — makt är rätt! — Rätt är inforserandet av makt. Efter vi förstå detta återstår intet anna än att försöka skaffa oss makt. Intet annat erkännes av arbetsgivarna, intet annat gör sig gällande vid sträcker, tvister eller avtal. Allt beror endast på denna oemotståndliga faktor. Den tid har flytt då utsikten av individuell makt gjorde sig gällande. Nu kan denna endast nås genom sammanslutning. Arbetet som är livsådern i det bestående samhällesystemet, har alltid haft makten, men har aldrig vetat att begagna den till sin fördel. Arbetaren kan mycket väl liknas vid den trogna hästen, oaktat sin överlägsna styrka, låter den sig köras. I sin slaviska lydnad mottager den hugg och slag med en viss feghet eller underdanighet av vilken liten gosse som helst, ej på grund av sin svaghet, men på grund av att han ej förstår att begagna sig av sin styrka.

Denna okunnighet, feghet och undergivenhet har alltid varit förhärskande hos majoriteten av arbetarna, och man finner denna slaviska prägel så djupt inplantad hos löneslavarerna ännu i dag, man blir nästan tvivelsam om det är möjligt att någonsin få se dem fria därifrån.

Orsakerna varför denna slaviska feghet försvinner ock övervinnes så långsamt äro så många och så väl maskerade så att de ofta vilseleda oss istället för att varna. Huru annorlunda kunde det ej ha varit om vi förstätt att uppskat-

ta vårt människovärde, och fodrat vår rätt i överensstämmelse därmed, mot den nu existerande bittra kampen för tillvaron.

Kamrat! Löneslav! Varför tänker du ej? Varför försöker du ej att finna den väg som leder till befrielse?

Lär dig inse att du har del av ansvaret för det system, det förtryck som i dag existerar. Med din och de övrigas hjälp kan världen åter förvandlas till det högt besungna paradiset, istället för det lika konstnärligt utmålade helvete vi nu befinna oss i.

Låt dig ej förledas av din princip med löfte om bättre lön och arbetsförhållanden, låt dig ej blufas av politikern om "frihet och jämlikhet", låt dig ej insnärjas av religionshantlangare som tala om belöning i en annan värld, låt dig ej skrämmas av själva regeringarna, av långvarigt fängelsestraff, lidande och förföljelse. Bestäm dig för att kämpa din egen strid, som är allas vår strid. Anslut dig till en organisation som trotsar alla hinder, som oberoende av all förföljelse, alla lögnar, alla försök att hejda och ointetgöra densamma, likväl banar sig väg mot luuset till en värld av fria och lyckliga varelser, med rätt till allt för alla arbetare.

En sådan organisation är I. W. W. — den så innerligt hatade, den så mycket fruktade och orimligt beljugna organisationen.

Om det finnes möjlighet att undertrycka I. W. W. (vilket jag ej tror) så kan likväl idéerna och tron därpå icke dödas, det är en känsla, en övertygelse, och som sådan kan den ej undertryckas eller förgöras. Ingen organisation kan uppvisa en sådan fast tro på sina principer, ej heller en sådan kamratkänsla, ingenting kan göra dess medlemmar tvivlande.

Efter varje försök att stoppa revolutionens ankallande blir ropet allt starkare:

ARBETARE I HELA VÄRLDEN, ORGANISERA EDER MAKT MOT FÖRTRYCKET. Bevisa eder solidaritet i handling. Utbilda dig till en klassmedveten arbetare, sedan bli alla försök från parasiterna och deras blodhundars sida, utan resultat att att längre leva i överflöd på den profit som de s. k. lagligt har stulit från den laglydige slaven, okunnig som han var om sitt människovärde.

Det orättvisa samhällesystemet vi ha i dag skälver redan i sina grundvalar, låt oss skaka dem ännu mera, till dess hela eländet sammanstörtar, för alltid begravnade privatkapitalismen under sina spillror.

Gardich.

GNISTOR.

Är vi anti-militarister? Ja, — om det kallas så att vara human.

Tyskt guld. — Bah — sådant gives endast till politiska jonglörer. Vi arbetare har alltid fått nöja oss med koppar "good old American made copper."

De talar om att deportera oss. Om denna sorts demokrati skulle bli rådande i alla länder — ja då blir nog vår adress obestämbar för en lång tid framåt. Det blir väl en ny resa jorden runt. Tag supplies med så kan vi organisera varje ångbåtslinje vi komma i beröring med.

En revolutionärs liv nu för tiden, är just det ena fängelset efter det andra.

"Shut up," Arbetarnas redaktör säger att vi har konstitutionell rätt att börja den sociala revolutionen när vi finner för gott.

Kan icke se vad I. W. W. bräkar för när det är så enkelt.

Vi brukade kalla Gompers för president. Det var fel, skulle vara en kajsare. Han är inne för livstid ävenså är han (krigs)-galen.

Fram för den direkta aktion!

Allarms redaktör Carl Ahlteen bakom galleret.

I sällskap med Allarms expedition lyckades jag efter en del krångel bli i tillfälle att se kamrat Ahlteen i ransakningshäktet.

Att han var där för att reformeras trodde jag ej och första ögonkastet på hans person genom de dubbla gallren övertygade att han var samma obändiga revolutionär.

"Kom hit får jag skaka hand med dig," sa han och sträckte ut näven. Tyvärr var detta ej möjligt. "Den allmänna säkerheten" tillät ej sådant därför hade man dubbla gallrer.

"Nå, hur trives du?" frågade jag.

"Bra," svarade han, "jag har f-b-t-bråttom! Håller på att studera historia nu, om hur man sträjkade för sex hundra år sedan. Skall skriva därom — det blir intressant."

Va' förslag! Läste han ej bibeln och andra andaktsböcker? Vi talade om de stora sträjkerna i dag i Butte, i Arizona och i västerns skogsdistrikt.

Det lyste av tillfredsställelse i Ahlteens ögon bakom glasens båggar.

"Dom vill sända hem mig" sa han. "Om så är kommer jag att företaga en agitationstripp genom det avlångt landet med föredragsämnet: Demokratiens framfart. — Sen går jag till Ryssland och — — —"

"Vänta lite," sa jag, "vi ha inte beslutat ännu om du får gå, vi behöva dig här och ha inte råd att mista dig."

"Hur är det med maten här?"

"Ingenting att skryta om" svarade han.

"Tillräckligt?" frågade jag.

"Nej f—n heller, om jag ej vore ihågkommen av kamraterna utifrån skulle jag svälta ihjäl."

Kom ihåg en episod då Ahlteen och jag voro ute på en agitationstripp och han med heligt allvar förklarade att fick han inte äta innan han talade blev han wild som en arg björn. Nu stod han där inburad, men icke knäckt, och hans leende var lika friskt som alltid, vid påminnelsen.

Om "sällskapslivet" inom fängelset kan följande giva en uppfattning:

Minneapolis Daily News av den 8 dennes förmåler om en livlig diskussion som föregick 15 timmar dagligen i ransakningsfängelset här i staden.

Ämne: Är Amerikas inträdande i detta krig berättigat?

Debattörer: Dr. Freidman, tysk kemist, som för den allmänna (?) säkerhetens skull skall förvaras i ovannämnda plats tills krigets slut.

Carl Ahlteen, I. W. W. Agitator och redaktör av ALLARM, vars brott är att han upplyst arbetarne om nyttan av organisation.

Wm. Wheeler, socialist, anklagad för att ha glömt att registrera.

Pastor Logan, Metodist-pastor. Anklagad för sedlighetsbrott.

Den förnämde talaren anser att både Tyskland och Amerika ej bort blanda sig i krig.

Ahlteen håller på I. W. W. principerna i detta så väl som alla andra fall.

Wessell håller den allmänna socialistiska uppfattningen.

Det skulle vara ganska svårt att få till stånd någon skarp diskussion i detta sällskap om ej prästen vore där, han är jubelpatriot.

De tre politiska fångarna borde dock taga en dag av i och för att övertyga pastorn om, att det ej anstår en herrens man att ha världslig lust till unga flickor.

Att kamrat Ahlteen tar tillfället i akt och diskuterar Rensburgs bibel med prästen äro vi övertygade om, han har ju som vi veta, en alldeles otrolig respekt för "religionen."

Vi lämnade vid besökstidens slut och medförde hjärtliga häls-

Bäst han stannar där han är.

Fins det någon varmhjärtad man eller kvinna som kan lokalisera platsen var Jesus Kristus befinner sig? Om detta är händelsen borde de om möjligt genast sätta sig i förbindelse med honom. D. v. s. om sjunde dags Adventisterna eller liknande sekte veta vad de tala om. De översvämma landet med flygskrifter förkunnande Jesu andra ankomst är för handen. Det är förkunnat att han anländer någon gång innevarande sommar.

Om detta är händelsen vore det på sin plats att han bleve underrättad om huru det står till inom de kristna samhället. Kanske han arbetar under inbillningen att hans budskap kommer att mottagas med mera välvilja nu än för nittonhundrade år sedan. Kanske han väntar ett hjärtligt motagande å de kristnas sida. All rättvisa fordrar att han borde på förhand veta sakernas ställning. Han borde underrättas om att han riskerar arrestering och polisen om han agiterar för mänsklighetens broderskap och fred i vilket som helst av de kristna länderna. Om han har god hälsa, och är i passande ålder, är det fara värt att han blir underkastad konskriptionslagen.

Det är klart att hans vänner — (icke de kristna) skulle möta honom med uträkta armar men de skulle med motvilja se honom hängd eller möjligtvis skjutnen igen. Om han visar sig i Tyskland kommer naturligtvis kejsarens hejdukar att inbura honom med Karl Liebknecht och Rosa Luxemburg på minuten han öppnar munnen. Kommer han däremot till Irland blir han utan vidare hängd eller skjutnen av konung Georg, ifall han vågade agitera för Irlands frihet.

Om han nedstiger i Förenta Staterna och händelsevis blir inblandad i en arbetaresträjk för bättre levnadsförhållanden står han åter i fara att bli fylld med skarpa skott. Han kunde möjligen få vara i fred i Ryssland sedan revolutionen därstädes. Vi tvivla dock om ens Ryssland är ännu mottaglig för Jesus. Det synes som om han — efter underrättelsen om dessa förhållande ändå faststår vid beslutet att besöka oss — att han poletterar sitt resgodt till hjärtat av något hednaland varest man kan göra och säga vad man vill om man ej tar sig några friheter med höfdingens favorithustrur.

Om han trots allt anvisas om att besöka kristenheten, någon borde bedja honom att ej besöka detta land — åtminstone icke nu. Det skulle förorsaka varje sann amerikansk medborgare att rodna av blygsel. Lagar hava stiftats mot yttrandefrihet, tryckfrihet och personlig frihet värre än de vore i det gamla Jerusalem. Jesus skulle få horder av den hemliga polisen i hälarne så snart hans närvaro bleve omnämnt ryktesvis.

Likt Tom Mooney kunde han sättas på väg till galgen. Om han vandrade genom ett torrlagt territorium och gjorde litet got vin från alcali vatten, som de säga han gjorde en gång förr, finge han från sextio till nittio dagars tvångsarbete. Om han repeterade samma brott för andra resan finge han en termin i statsfängelset. Ännu mer, om han ginge omkring görande gott måste han bära en välfylld plånbok eller bli arresterad för bettleri. Lagarne hava avancerat till det sämre tämligen betydligt sedan han var här sist. I dessa dagar vore sådana som ej hade något att

ningar till alla kamrater ute i landet och små välsvarvade förbannelser över dem som ännu ej vågat att taga steget ut och bli medlem i I. W. W.

Och härmed följer hälsningar och det andra från vår fångne kamrat!

R—J—n.

Från och om vår kamp för frihet och rätt

Sträjkbulletin från Butte, Mont.

den 18 sept.

Kapitalistpressen meddelade som bekant att allt arbete skulle återupptagas i Anaconda kompaniets gruvor och smältugnar måndagen den 17de sept. Dagen efter spriddes "nyheten" att tusentals rapporterat sig villiga att återgå till arbetet. Lögn, som vanligt.

Precis 490 män gingo genom grindarna i Anaconda stora smältugn, måndagen den 17 september för dagskiftet. Av dessa voro 160 sända från Great Falls utan att känna till situationen. När dessa arbetare kommo inom grindarna och finga veta fakta lämnade de omedelbart arbetsplatsen och gingo i samlad trupp upp till Metal Mine Workers Unions högkvarter och gingo där in som medlemmar i de sträjkandes organisation, togo ut material för att efter återkomsten till Great Falls organisera arbetarna i därvarande smältugnar. Detta är ett klart, oförfalskat referat av vad som tilldrog sig vid Anaconda i går.

Onödigt att meddela, inte ett ord syntes i kapitalisttidningarna, om detta. — — —

Situationen i Butte synes bli mer och mer i favör av de sträjkande. Till trots av den stora "rusningen" till gruvorna, gick rusningen till de sträjkandes högkvarter och möteslokal. Våra dagliga möten bli större och större och gårdagen visade att om vi hade en hall tre gånger större än den nuvarande, hade hundratals måst stanna utanför.

Som det nu var, måste, sedan lokalen var fullpackad, 1,500 män vända tillbaka från mötet i brist på plats.

Det är lika omöjligt att få gruvarbetarna att gå tillbaka till arbetet utan ett överenskommelse om deras villkor därför ägt rum, som det är omöjligt att begära att Anaconda gruvkompani att uppträda anständigt så länge de kunna använda smutsiga och skuraktiga medel i sin taktik mot de sträjkande. —

Lögnare tala ofta omedvetet sanning. Under de sista tretton veckorna ha de sträjkande beskyllts för att vara påverkade av tyska agenter, och genom sträjkplanlagt ett anfall mot staten.

Bäst han stannar där han är

(Forts. från sida 1.)

luta sitt huvud till tillåtna samma privilegier som fåglarna och rövorna. Det är skillnad nu, vilken stackars sate som helst funnen vilande på den ingärdade jorden blir dragen inför domstol. Jesus skulle tvingas att betala hyra till någon kristen husvärd, eller luffa natt och dag för att hålla sig ur lagens klor.

Nej — detta land är ingen plats för Jesus. Han skulle ej räcka länge här. I de makthavandes ögon skulle han bli en icke önskvärd medborgare. I det ortodoxa prästerskapets ögon skulle han anses som ett publikt skadedjur. Doktorerna skulle ligga efter honom med lagens arm om han vågade praktisera som läkare utan tillåtelse. Billy Sunday skulle utpeka honom som en otrogen, rumlare skulle brännmärka honom som en "slacker", och den Morganiserade pressen skulle utmåla honom som en "pacifist". Om han ej ville riskera att bli jagad som en luffare, arresterad som utböling utan land och flagga, eller hängd, skjuten eller dödad i den elektriska stolen som anarkist; det vore bäst han stannar där han är.

Hela den kristna världen är för tillfället en dålig plats för drömmare och älskare. För en sådan bekymmerslös en som Jesus blev det tämligen svårt. — "The Melting Pot", Mas.

Från A. W. I. U. No. 400.

Sept. 22.

Myndigheternas konfiskering av I. W. W. hade inte önskat resultat, istället för att stoppa organisations- och upplysningsarbetet har det haft motsatt värkan. Från alla delar av landet kommer rapport om ökad intensitet, arbetarna bli mera intresserade i vår propaganda och tar ut det "lilla röda kortet". —

28 medlemmar äro i fängelse i Fresno, Cal. Alla material och \$1,200.00 kontant var tagna. Beräknar dock att kunna öppna lokal igen inom kort. —

Omröstningen för avhållande av No. 400 konferens utföll: 571 i favör av den 15de okt. 287 för 1sta nov. Avhålls därför den 15de okt. —

Infinnen er så talrikt som möjligt! —

Don Sheridan sköter No. 400 affärer i Spokane. Lokalen där är öppen och "affärerna" går bra. —

Advokaten Geo. Siegel är nu i Bemidji, Minn., till försvar av kamrat Deennie, åtalad enl. syndikalistlagen. —

Andra rättgångar vänta också på behandling. Det tar inte så litet pengar att försvara alla våra kamrater, glöm därför ej vart "Assesement stamp." Har du det redan? Om inte — varför inte? —

Glöm inte "lumberjacks" och gruvbetaresträjkerna pågår fortfarande! Endast hunger kunna driva dem tillbaka! —

Arbete. — Barnesville, Minnesota. Potatisskördens inte vidare bra. Gott om folk. Och I. W. W.'s. En del farmare betala 40c i timman, andra \$400 för 10 tim., åter andra betala 6c pr bushel. —

Card No. 328379 har hittats och inlämnats. Kan erhållas genom att tillskriva kontoret. Box 1776, Mpls., Minn.

Forest Edwards,

Sec'y-Treas.

Ted Fraser,

Chairman.

Genom att vägra att producera koppar för de amerikanska ammunitionsfabrikerna gjorde vi drängtjänst åt Tyskland, och sträijken var understödd av "kej-saren". —

Justitiedepartementet gjorde, på grund härav en undersökning med resultat att deras speciell agent Mr. Byrn avgav utlåtandet. "Så långt som det gäller er organisation, har jag funnit den fullkomligt fri från anledningar till beskyllningen." —

Redaktören för "Butte Miner" såg att lögnen ej gick längre och konstaterade med grämlse att bankarnas konton sjönko tillsammans. Gruvbetarna drogo ut sina pengar och underhöllo sig alltså själva. Han konstaterade också detta förvånande faktum, att bankräkningarna vara en utmärkt barometer för arbetskonflikter. "När arbetarna får en 'stake' gå de ut på sträjk." Vi tycker att detta är verklig intelligent handling. —

Om nu Anaconda Co., ville meddela namnen på sina tyska aktieägare och deras adresser "någonstans i det tyska riket!" —

Vi ha dem avlivade i sina rättigheter nu, och när vi äro färdiga, finnes det inte några "rustling-card" längre.

Sex dollars för åtta timmars arbetsdag!

Bättre arbetsförhållanden under jorden!

Vi ha inte ändrat oss!

Och komma ej heller att göra det!

Nu, alla tillsammans — från början — till slut!

Metal Mine Workers Union högkvarter, Finnlander Hall, 318 N. Wyoming St., Butte, Mont.

I. W. W. principförklaring.

Arbetareklassen har ingenting gemensamt med arbetsgivareklassen.

Det kan ej bli fred och förståelse så länge miljoner av det arbetande folket lever i nöd och fattigdom, medan fåtalet utgörande s. k. överklassen, tagit allt av livets goda.

Mellan dessa båda klasser måste en kamp äga rum, till den dag då hela världens arbetarmassor organiserat sig som en klass, för att taga jorden och produktionsmaskineriet i besittning och avskaffat löneslaveriet.

Vi veta att den alltmer centraliserade ledningen inom industrierna på färre och färre händer, gör det omöjligt för fackföreningarna att möta kapitalistklassens allt hastigare ökade makt.

Fack- och yrkesföreningarna framskapa vid sina strider ett tillstånd, som ställer en grupps arbetare mot en annan, inom samma industri, därigenom nedgöra de varandra vid sin kamp för bättre förhållanden.

Fackföreningarna bli också en direkt hjälp till arbetsköparna, genom att vilseleda arbetarna till uppfattning att arbetarklass och kapitalistklass ha, eller borde ha gemensamma intressen.

Dessa förhållanden kunna förändras, och arbetareklassens intressen tillvaratagas, endast genom en kamporganisation formad så, att alla arbetare inom en industri, eller, — om så vore nödvändigt, — inom alla industrier, kunna nedlägga arbetet, när en sträjk eller en lockout pågår i någon del därav. Genom detta göra de EN OFÖRRÄTT TILL EN ÄR EN OFÖRRÄTT TILL ALLA.

I stället för det konservativa valspråket: "En god dags avlöning för en god dags arbete," måste vi på vår fana skriva det revolutionära mottot: NED MED LÖNESLAVERIET!

Det är arbetareklassens historiska mission att avskaffa kapitalismen. Produktionens krafter måste organiseras icke endast för de dagliga striderna mot privatkapitalismen, utan också för att, efter dess störtande, övertaga och leda produktionen för mänskliga behovens tillfredsställelse.

Genom våra industriella organisationer lägga vi grunden av det nya samhället inom ramen av det nuvarande.

Revisionsberättelse.

över Rockfords Defenskommittés arbete för månaderna juni, juli och augusti, 1917.

Inkomster.			
Detroit Workers Def. League	5.60	Skandinaviska Socialistklubben, Bellingham	3.75
S. L. P. Bridgeport, Conn.	5.00	Socialistklubben, Aberdeen, Wash.	20.25
Donation New Brighton, N. Y.	2.25	Local Nr. 400 of I. W. W., Oklahoma	5.50
Avdeln. Nr. 16, Two Harbors, Minn.	22.00	Local Nr. 500, of I. W. W., Idaho	14.00
Kulm, N. D., gm. John O. Davidson	3.50	Gm. Alfred Hagglund, Salel, Minn.	12.00
Dist. Loge Nr. 5, I. O. G. T., Chicago	10.00	Gm. John A. Nordlund, Evanston, Ill.	12.35
Rockford, Ill., listor Nr. 63, 26, 83, 78, 100, 38, 23, 22, 39, 5, 4, 90, 36, 17, 9, 77, 76, 19, 32, 79, 41, 37, 7, 16, 13, 99, 81	259.00	Inkomster den 10 juni från Socialistklubben, Rockford, Ill.	48.01
Rockf. gamla listor Nr. 10, 5, 11, 18	93.00	Kollekt upptagen i Blackhawk Park, Rockford, Ill.	97.26
I. W. W., Rockford, Ill., gamla listan Nr. 9	30.00	Donation, Mrs. Westerlund, 25 juni	1.05
Donation från Avdelningen Westside, S. S. A. F., Chicago, Ill.	5.00	Svenska Socialistkl. Rockford, Ill., den 25 juni	39.80
Svenska Socialistklubben, Superior, Wis.	12.50	Ungdomsklubben, Rockford, Ill.	20.00
S. L. P., Brooklyn, New York	4.07	Svenska Socialistklubben, Rockford, Ill.	21.15
S. P.-klubben Nr. 30, Youngstown, O.	7.00	Batavia, Ill.	5.00
Quincy, Mass., gm. Titus Anderson	1.55	Secretary, Local 400 of I. W. W., Elgin, Ill.	20.18
Grand X Socialistclub 51, Chicago	21.80	Socialistiska kvinnoföreningen, Rockford, Ill., motion	50.00
Avdelning Nr. 10, West Concord, N. H.	15.50	Logen Fridhem, Moline, Ill.	11.75
Waltham, Mass., gm. J. Carlson	7.25	Machinist Union, Rockford, Ill.	13.50
Oscar Johnson, 820 E. 76th St., Chicago, Ill.	1.90	Kollekt den 30 juli å Defenskommitténs möte vid Vega Hall, Rockford, Ill.	19.44
Genom Eric Carlson, 6056 So. Peonia St., Chicago, Ill.	15.00	Donation av Okänd	2.00
Lodge Nr. 30, I. O. G. T., Lake Forest, Ill.	12.75	Sålda knappar	72.15
S. S. Kl., Sioux City, Iowa	3.75	Donation av R. Sjöström	1.70
John Westman, 110 Prospect Place, Brooklyn, N. Y.	1.00	Donation av Herman Hallström, Rockford, Ill.	50.00
Mrs. C. M. Landerholm, Wash.	1.00	Donation av Socialistiska kvinnoföreningen, Rockf., Ill.	25.34
Socialistklubben Nr. 42, Worcester, Mass.	8.10	Illinois State Secretary of Socialist Party	46.50
I. W. W. Headquarters, Chicago, Ill.	8.05	Summa inkomster	\$1,138.85

Utgifter.			
Advokat Steadman, Chicago, Ill.	10.00	Rockford Labor News	28.50
Ralph Chaplin, Chicago, Ill. för föredrag	3.00	Diverse för knappar och skrivmaterial	59.68
Advokat Frank Hall, Rockford	194.50	Esperanto-institutet	5.25
Föredrag av Kirkpatrick	20.00	Brown's Grove Park	15.00
Sundberg, för fotografi	10.00	Telegram till W. D. Haywood	25
Förlust å picnic	5.75	För de fängslade kamraterna	9.40
Mrs. Fransen	65.00	Mrs. Ström	90.00
Mrs. Lindholm	40.00	Mrs. Molin	80.00
Mrs. Balsas	55.00	Mrs. Norman	85.00
Mrs. Brokvist	10.00	Mrs. Nyström	10.66
Mrs. Person	10.00	Mrs. Stenling	10.00
Mrs. Leppanen	43.28	Summa utgifter	\$ 878.01
Mrs. Parki	15.00	Kassabehållning	260.84
Rockford Office & Supply Furn. Co.	3.40	Summa	\$1,138.85

Vi undertecknade revisorer hava noggrant granskat kommitténs räkenskaper och funnit böckerna väl förda. Och vi rekommendera härmed styrelsen i Defenskommittén full och tacksam ansvärsfrihet för det gångna kvartalet.

Rockford, Ill., den 10 sept., 1917.

Carl E. Johnson, Jos. Oswall, Birger Carlson.

Obs! Om det är någon donation, eller någon, som har sänt in pengar till kommittén och icke fått detta upptaget på rapporten, torde han godhetsfullt underrätta undertecknad, Jos. Oswall, 1003 3rd Ave., Rockford, Ill.

Från Construction Workers I. U. No. 573.

24 sept.

Klasskamrater!

Torsdagen den 13 sept. försvann på ett synnerligen mystiskt sätt, sekreteraren för Gen. Rew. Unions Branch i Denver, Col., Ed. Ross, utan att något hörts från honom sedan.

Organisationens kassaskåp har varit utsatt för något fuffens man kan inte öppna det nu. Uppfattningen är nu att kamrat Ed. Ross blivit skaffad ur vägen, eller är hållen avstängd av statens myndigheter.

Huru som helst vi vet att han synnerligen aktiv i kampen för bättre förhållanden för arbetarklassen, och kan man därför beräkna vad som helst, även från demokratiens vaktare.

Medlemmarna i Denver äro väl beredda att möta alla eventualiteter som kan uppstå när kassaskåpet skall öppnas.

Man är beredd även om en bomb eller något dylikt snyggt planterats.

Senaste rapporter från Fresno, Cal., meddela, att alla medlemmar arresteras, bl. a. distriktsekr. Chas. McWhirt.

Detta är ett bra sätt att bli av med I. W. W. Se på Australien: just nu, t. ex.

Seattle Dist. kallar medl. till konferens den 10 okt. Den viktigaste frågan på dagordningen är metoder för användning på arbetsplatsen. Alla medlemmar bör söka närvara.

Får igen meddela att sträjkerna bland skogs- och gruvbetare pågå fortfarande. Pressrapporter om avkallandet av dessa konflikter, äro endast till för att narra er ifrån att hjälpa edra stridande kamrater.

Dessa metoder visar värdet av den hjälp ni sedan givit. Ni har bidragit liberalt hittills. Gör det igen!

Sakta och säkert går vi framåt. Plats efter plats rapporterar kontroll. Iowa står i spetsen, medan Seattle visar livlig väksamhet. Låt oss nu höra från östern. Början har gjorts inom alla grenar av konstruktionsarbete.

Varje medlem bringar in en ny, när det är gjort så — ja, vi veta vad följden blir.

Vad har du gjort för att förminska olyckan och lidandet av dina fängslade kamrater? T. ex. för Ford och Suhr? Vad har du gjort för att hjälpa dem och deras? Har du glömt dem? De som gävo allt för oss!

Om de ej kunna bli befriade,

Om något skulle hända.

Vi uppmana kamraterna landet runt att läsa uppropet på första sidan av Allarm och handla där efter!

Och så en annan sak! Försök har gjorts från post-styrelsens sida att stoppa Allarm. Vet ännu ej utslaget, men vi måste vara beredda!

Vi komma ej att stoppa utgivandet även om så sker! Det finnes andra sätt! Men det blir möjligen dyrare, och därför måste vi vara färdiga till extra arbete och uppoffringar.

Men medan vi vänta på detta "något," så glöm ej att skaffa nya prenumeranter och läsare!

Och ställa vi en allvarlig marning till våra kommissionärer att redovisa punktligt.

Går vi helbrädda igenom denna stormlöpning betyder det en vecklig Allarm, en stor I. W. W. press i allmänhet och en stark organisation i synnerhet! Det beror på er kamrater, vilken ställning ni komma att intäga, — om någonting skulle hända. — — —

låt oss i alla fall göra deras tillvaro så dräglig som möjligt! Din hjälp är alltid på sin plats!

För att vinna resultat i striden, glöm ej att vid väljandet av vägar lära av vad som varit!

Detta hindrar dyra misstag, sparad tid, och gör det därför möjligt att vinna mera.

Glöm inte att studera I. W. W. litteratur I. W. W. historia, dess metoder äro nödvändiga att känna, vi kanske bli tvingade att använda dem i framtiden! Var beredd att möta allting!

För Arbetsnyheter, se någon delegat eller tillskriv

Dan Buckley,

C. W. I. U., No. 573

Mpls., Minn.

BREVLADA.

Till Allarms medarbetare!

Glöm ej att vi behöva alla bidrag för att göra tidningen så intressant och mångsidig som möjligt.

Kamrat Velinder, Seattle.

Vi ha användning för din krönika därifrån men sättern säger att den måste skrivas!! Han är dålig att gissa — — —

"Komunarderna" därstädes torde också låta oss höra något. Hur skulle det vara med en "björnhistoria" S. G.? Eller "nötplockning" T—a?

Come on!

Om postverket lämnade igen "lånade" manuskript sen dom läst'et, behövde vi ej skriva något på ett år!

Red.

SKANDINAVISK

Sång W Bok

REKVIRERA FRÅN ALLARM, ADR.: BOX 179 MINNEAPOLIS, MINN.

PRISET A SANGBOKEN ÄR 10 CENTS PER EXEMPLAR DA 5 ELLER FLER REKVIRERAS GIVES 50% RABATT

Stor kamratfäst med dans

AVHALLES I I. W. W. HALL
11½ WESTERN AVE.

Onsdagen den 10 Oktober
KL. 8 E. M.

TILL FÖRMAN FÖR
ALLARM

Ur programmet: Föredrag av Ragnar Johanson från Chicago
Musik av Prof. J. Jacobson

Sång av Skand. Rekr. Unions Kvartett, m. m.
Alla välkomna!

Inträde 15c.
Skand. Br. av I. W. W.